

Istvánkó Bea

A FÜGGETLEN KIADVÁNYOK BUDAPESTEN – ISBN KÖNYV + GALÉRIA

1. Előljáróban a független kiadványok jelentőségéről

A *projekttermek* olyan nonprofit, alulról szerveződő terek, amelyekben az intézményi és piaci elvárásoktól függetlenül valósulnak meg – jellemzően – vizuális művészettel kapcsolatos események. Alapítóik és működtetőik általában a kulturális színtéren érzékelt hiátusok betöltésére reagálva alakítják működésüket. A *projekttermek* történetét vizsgálva a központi kérdés az, hogy milyen kiállítási formák és művészeti stratégiák születnek a hivatalos intézményrendszer és művészeti kánon perifériáján? A kérdésre adott válaszok igen heterogének, hiszen a *projekttermek* sajátja, hogy időről időre rendszeres hullámokban, gyakran csak rövid időre tűnnek fel vagy éppen tűnnek el a művészeti színterről. *Projekttermek* éppúgy jelenhetnek meg művészek által működtetett kiállítóhelyeken, magánlakásokban vagy műtermekben, mint egy zöldséges üzletben zárás után vagy akár a virtuális térben. Nevezhetjük őket ideiglenesen létrejövő autonóm zónáknak, amelyek képesek arra, hogy

a mindenkori intézményi fókusz mellett, azt kiegészítő vagy éppen kritizáló, alternatív művészeti megközelítést mutassanak fel.

Autonóm művészeti teret azonban nemcsak fizikailag létező kiállítótérben lehet létrehozni, hanem például egy kiadvány lapjai és olvasói által behatárolt mezőben is, ennek pedig egyre nagyobb a jelentősége a világszerte egyre nehezebb helyzetbe kerülő kortárs művészeti színtéren. A nemzetközi tendenciákhoz igazodva, a kortárs magyar alkotók egyre gyakrabban gondolkodnak az artists' book (művészkönyv), a photobook (fotókönyv) és a fanzine (zine) műfajában. Ezek a médiumok ugyanis sok esetben nagyobb mozgásteret engednek az alkotók számára, mint a fizikai kiállítóterek nyújtotta lehetőségek. Hiszen a független *projekttermék* jellemzője, hogy általában rövid ideig működnek, szűk közönséget szólítanak meg, történetük kevésbé dokumentált, megszűnésük után pedig sokszor nem marad fenn kutatható archívum. Ehhez képest – a művészkönyvek és fanzine-ek esetében – a befogadói élmény szerves részét képezi a kötetek megérintése, kézbe fogása, a lapozás aktusa, valamint az, hogy a kiadvány megvásárolható, hazavihető, az élmény pedig ezáltal újra és újra átélhető. A példányszámnak és a globális futárszolgálatoknak köszönhetően ráadásul ez a folyamat egyszerre több helyen szimultán is megtörténhet, akár a világ legkülönbözőbb pontjain. Ez az aspektus rendkívül nagy jelentőséggel bír a kiadványkészítéssel foglalkozó művész számára, hiszen ebből a globális perspektívából nézve ideális esetben sokkal szélesebb közönséghez juthat el az általa kommunikálni kívánt írott és vizuális üzenet, mintha egy adott ország egy településének parányi kiállítótérben rendezne kiállítást. Ebből kifolyólag a művészkönyv, a fotókönyv és a fanzine olyan médiumok, amelyek hatalmas politikai és kommunikációs potenciállal bírnak. Esetenként sokkal nagyobb, mint az egyedi műtárgy vagy egy független projekt galériában megrendezett kiállítás. Emellett a művészkönyvek, fotókönyvek és zine-ek kilépnek a művészet intézményes keretei közül, azaz nem szükséges elmenni múzeumba, galériába vagy egyéb, sokak számára feszélyező légkört jelentő vagy elitistának bélyegzett kiállítóhelyre ahhoz, hogy hozzájuk juthasson a befogadó.

Amellett, hogy a független kiadvány demokratikusan fogyasztható művészeti médium, intézménykritikai potenciállal is bír, hiszen nincs szükség a sokszor merev intézményi keretekre, így egy művészkönyv vagy zine bátran reflektálhat az érzékelt hiátusokra vagy disszonanciákra. Természetesen a független művészeti kiadványkészítésnek is kialakult a maga intézményrendszere kiadók, kiadványboltok, zine-

galériák, könyvfesztiválok és leginkább nemzetközi vásárok formájában, ugyanakkor éppen a nyomtatott könyv ellenségének kikiáltott internet teszi azt lehetővé, hogy akár az elitista, de ugyanúgy a mainstream csatornákat is kikerülve, otthonról is beszerezhető legyen egy, a világ bármely pontján megjelent művészkönyv, fotókönyv vagy fanzine. Az internet elterjedését követő művészkönyv- és fanzine-készítés a korszakváltás tényéből adódóan igencsak önreflektív; a kiadványok a tartalomhordozás mellett gyakran magára a médiumra is reflektálnak, tartalmukkal és megjelenésükkel különböző megállapításokat téve a nyomtatott könyvformátumra vonatkozóan. A művészkönyvek és zine-ek jellemzője, hogy több példányban léteznek (még ha a példányszám limitált is), illetve az, hogy a műtárgypiac áraihoz képest olcsók, ennek köszönhetően pedig viszonylag széles körben és demokratikusan elérhetőek. A független művészeti kiadványok – köztük a zine-ek – a legváltozatosabb nyomdatechnikával, kötészettel és papírra készülnek, de közös jellemzőjük, hogy valahol a tervezőgrafika, a vizuális művészet, a könyvkiadás, a design és a kísérleti elbeszélés által behatárolt mezőben helyezkednek el.

A 2000 és 2020 közé eső periódusban – az úgynevezett posztdigitális, azaz a digitalizáció elterjedését követő korban – a független művészkönyv- és zine-kiadás fogalma a művészeti piac expanziójának és a művészeti gyakorlatok globalizációjának köszönhetően vitathatatlanul megváltozott. Az eredendően digitális projektek nyomtatással kísérleteznek, újraírva a művészeti sajtó, a hagyományos könyvkiadói tevékenység és a műtárgykészítés közti határokat. De vajon mi ennek az oka, főként annak ismeretében, hogy a Gutenberg-galaxist már számtalanszor elsíratta a tudománytörténet? Mióta a 19. század végén megjelentek az első városi köztéri villanyhálózatok, rendszeresen napvilágot látnak a papír- és a könyvnyomtatás haláláról szóló változatos elméletek.¹ A 20. század során, akárhányszor felfedeztek egy új médiumot vagy eszközt (például a rádiót, televíziót, internetet), újra és újra felfrissültek ezek a vélekedések, ám a jövendölés a valóságban (egyelőre) nem teljesedett be. A tények inkább azt támasztják alá, hogy az új médiumok megjelenésével csak tovább fejlődik a nyomtatás. Mivel legjobb tudomásunk szerint, szemben az egyelőre efemernek bizonyuló digitális publikációs gyakorlatokkal, még mindig a papír a legtartósabb információhordozó, ezért azt semmiképpen sem lehet kijelenteni, hogy

1 Erről bővebben: Alessandro LUDOVICO, *Post-Digital Print – The Mutation of Publishing since 1894*, Onomatopoe, Eindhoven, 2012, 9.

a nyomtatás technológiája végképp elavult lenne. Ez viszont egyáltalán nem jelenti azt, hogy a nyomtatott könyvkiadás és a különböző self-publish² gyakorlatok szerepének újradefiniálása ne lenne szükséges.

A világháló és a digitalizáció megjelenése óta eltelt idő távlatából már megállapítható, hogy az internet széles körű használata nem eredményezte a papíralapú kiadványkészítés eltűnését, ugyanakkor mindenképpen újraértelmezte azt. A posztdigitális korszak jellemzője a mérhetetlen információs túlerheltség – elég csak az interneten felhalmozott végtelen adatra gondolnunk. Az ebben rejlő számtalan lehetőség kétségtelen, ugyanakkor természetes igény jelentkezik valamifajta szelekcióra és a megszürt információ kézzelfoghatóvá tételére. Pontosan ez motiválja a művészkönyv, fotókönyv vagy a fanzine médiumát választó művészeket. Kilépni a passzív médiafogyasztó státuszából, és médialevelezővé válni. 2020-ban már világosan látszik: a kortárs művészet és design legalább annyira a digitális korszaknak köszönheti a médiaművészet megjelenését, mint a nyomtatott kiadványkészítés újrafelfedezését és újraértelmezését. Az ISBN könyv + galéria vezetőjeként a célkitűzésem és motivációm egyértelmű: a lehetőségekhez képest maximális méretűre tágítani és minél hosszabb távon fenntartani az egyre zsugorodó hazai független művészeti színteret a kiadványok és kiállítási projektek által teremtett lehetőségeken keresztül.

Hogyan lettem művészettörténelemből bolti eladó?

Hosszas művészettörténeti és kurátori tanulmányaimat követően, csak 2015-ben, a Fiatal Képzőművészek Stúdiója Egyesület (FKSE) titkáriaként kezdtem el intenzíven foglalkozni művészeti kiadványokkal és könyvvásárok szervezésével. Természetesen a művészeti könyvek és külföldi magazinok iránti érdeklődés már kora gyermekkorom óta jelen volt az életemben; a szüleim rendszeresen felemlgetett anekdotája, hogy a 80-as évek végén nem tudtam letenni a Swissair légitársaság színes fotókkal teletűzdelt magazinját, felnőttként pedig a barátaim emlegetik

2 A self-publishing, szó szerinti fordításban: saját kiadás, egy olyan publikációs gyakorlat, melynek során a kiadvány készítője saját maga, professzionális kiadásra specializálódott szervezet nélkül adja ki a kötetét. A kifejezést általában az írott szövegek, például könyvek és folyóiratok kontextusában alkalmazzuk, amelyeket akár e-könyvként, akár hagyományos nyomtatásban, akár POD (print on demand) rendszerben tesznek közzé az alkotók. Ez vonatkozhat könyvekre, albumokra, brosúrákra, zine-ekre vagy bármilyen egyéb nyomtatványra is.

előszeretettel a költözésekkor komplett furgonokat megtöltő súlyos zöldségládákat. Mindazonáltal a könyvek és főként a kiállítási katalógusok gyűjtése csupán egy költséges és jelentős helyigénnyel járó hobbi maradt FKSE-s pályafutásom második feléig.

Ekkor szembesültem ugyanis azzal a jelenséggel, hogy az elmúlt húsz–harminc évben szervezett rengeteg művészeti és kulturális projekt maradványaként ipari mennyiségű kiállítási katalógus, booklet, kiállítási vezető és egyéb nyomtatott kiadvány maradt az egyesület raktárában. Ezek a nyomtatott anyagok általában valamilyen pályázati forrásból vagy szponzorok és társszervezők hozzájárulásaival készültek, a projekt során pedig a kiadott több száz példánynak csak töredékét adták el vagy osztogatták szét. Az események lezárultával az egyesület túlnyomórészt önkéntesen dolgozó munkatársainak már nem maradt kapacitása a kiadványok további értékesítésére vagy terjesztésére, így a kötetek, sok esetben az eredeti nyomdai csomagolásukban állva, szép lassan elfelejtődtek. Ebben az időszakban (2016 körül) az egyesület finansziális helyzete meglehetősen siralmas volt, így minden lehetséges bevételi forrást meg kellett ragadni az életben maradás érdekében. Így lett az én személyes projektem a kiadványokkal való bíbelődés, ami első lépésben egy Gallery by Night program keretében megvalósított egynapos pop-up kiadványvásárt jelentett. A program előkészítéseként végignyálaztunk több száz – ha nem több ezer – kiállítási katalógust, füzetet, bookletet és minden egyéb kiadványt, amiből több darab állt rendelkezésre, valamint az egyesületi könyvtár duplikátumaitól is elkezdtünk megszabadulni. Az egynapos vásár fogadtatása nagyon pozitív volt, és amellett, hogy szép bevételt termelt, egy teljesen új, korábban még nem látott közönséget is behozott a kiállítóterbe. Ez volt az első fontos tapasztalat, ami rögtön lendületet is adott ahhoz, hogy a kezdeti lelkesedést követően még nagyobb lendülettel folytassam a projektet.

Második kísérletként, még mindig az FKSE berkein belül, a szokásos karácsonyi műtárgyvásár, a Patron kapcsolódó programjaként már egy hosszabb, két hétig tartó könyvvásár előkészítésébe fogtam 2016 decemberében. Az FKSE raktárából kiindulva feltételeztem, hogy az egyesülethez közel álló egyéb budapesti intézményekben is hasonló a helyzet, ami a megmaradt kiadványok értékesítését illeti. A feltételezés helyes volt, így ezen a vásáron már több budapesti nonprofit kiállítóhely és kereskedelmi galéria régebbi és aktuális kiadványait is be lehetett szerezni. Emellett pedig, másik fontos újtásként, az FKSE ötszáz fős tagsága körében is közzétettünk egy felhívást, miszerint a mű-

tárgy-értékesítés kapcsán kiépített rendszerben self-published kiadványokat is szeretettel várunk bizományi értékesítésre. Ezen a ponton érkezett a második fontos tapasztalat, hiszen jó pár egyesületi tag hozott vagy küldött be saját kiadásban megjelent, limitált példányszámú különleges művészkönyvet, katalógust és zine-t, ezeknek pedig szintén nagy sikere volt a vásár folyamán.

FKSE-s pályafutásommal nagyjából párhuzamosan, az egyesület mellett a Magyar Képzőművészeti Egyetem és a C3 Alapítvány által működtetett Labor Galéria programját koordináló bizottságban is tevékenyen részt vettem. A Képiró utca 6. szám alatt működő projektgaléria ekkor már több éve szervezett független kiadványokra épülő eseményeket, amelyek közül a legfontosabb a Vécsei Júlia által tető alá hozott *Jegyzet és vázlat találkozók* voltak (2009–2013). A négy alkalommal megrendezett esemény missziója a következő volt: „Az eseménysorozat kiállítás, előadás vagy szakmai találkozó formájában betekintést nyújt hazai és külföldi alkotók munkamódszerébe, valamint, hogy aktuálisan milyen kérdések foglalkoztatják őket. Megismerteti a papírt – a történetétől kezdve, a gyártásán keresztül, a papírfajtákon át, a speciális nyomdai eljárásokig –, a grafikai technikákat és rajzeszközöket. Bemutat különböző típusú kiadványokat – füzeteket, újságokat és könyveket – leginkább a független kiadók munkáira koncentrálna.”³ A portfólió és prezentációszerű találkozók előtt közzétett felhívásra bárki jelentkezhetett, így amellet, hogy bemutatták a Vécsei által működtetett klorofill⁴ kiadó tevékenységét, szélesebb betekintést engedtek más fontos kiadványkészítő kollektívák és egyéni alkotók működésébe is. Ennek köszönhetően a találkozókön kiállítóként felbukkant például a Plagium 2000 csoport,⁵ a Karate Zines,⁶ a Szigeti Árpád (későbbi Hurrikan Press) által kiadott Reflex magazin,⁷ vagy a mára a hazai fotókönyvkészítés egyik legjelentősebb alkotójává vált Puklus Péter⁸ is.⁹ A hazai független kiadványok történetében eleve nagy jelentőséggel bíró eseménysorozat

3 <http://labor.c3.hu/2009/04/jegyzet-es-vazlat-talalkozo/>

4 <https://juliavecsei.tumblr.com/klorofill>

5 A Plagium 2000 csoport a marginális publikációs formák (fanzine, bookwork, multipлика) kiadásával, gyűjtésével és terjesztésével foglalkozott. A mail art, street art, fluxus, punk területén dolgozó alkotók a műtárgy sokszorosíthatóságára, szabad felhasználhatóságára, defetiszizálására törekedtek, szerzői, anyagi, illetve művészi értelemben. Közteri akciókon, kiállításokon gyűjtötték, archiválták és továbbították a főleg papíralapú munkákat. <https://artportal.hu/lexikon-szocikk/plagium-2000/>

6 Murányi Mózes, Bálint Bence, <https://www.facebook.com/zineskarate/>

7 <http://reflexmagazine.blogspot.com/>

8 <http://peterpuklus.com/books/>

9 <http://labor.c3.hu/2011/05/3-jegyzet-es-vazlat-talalkozo/>

további pozitív hozadéka az volt, hogy a bemutatókon felbukkanó zine-ek közül a galéria a Könyvtér¹⁰ projekt keretében jó néhányat megvásárolt.

Ebben az időszakban a *Jegyzet és vázlat* találkozókra beszerzett kiadványok mellett más forrásokból is gazdagodott a Labor zine kollekcója; rendszeresen tartott itt például pop-up zine vásárokat Fábián Áron, akinek innen¹¹ névvel beindított és kisvártatva Svájcba költöztetett kiadója azóta zine-es körökben világszerte ismertté vált. A Labor egyedülálló zine-gyűjteményének építése a kezdeti lelkesedést követően a Könyvtér projekt leállításával megakadt, és a gyűjtemény évekig gazdátlanul kallódott a galéria raktárában, eközben pedig sajnálatos módon igencsak meg is fogyatkozott. A gyűjtemény maradéka a Labor Galéria 2018-as megszűnését követően került tartós letétbe az ISBN-be, az anyagból pedig „*Ha az elmélet nem elég*” – *válogatás a Labor fanzine-gyűjteményéből* címmel¹² 2019 tavaszán kiállítást rendeztünk. A kiállítás alapanyagául szolgáló zine-gyűjtemény összesen 88 darabból állt, amelyből 57 volt látható a kiállításon. A bemutatott válogatásban a legkorábbi zine 1991-ből, míg a legfrissebb 2017-ből származott. A kiállítás előkészítésével párhuzamosan megtörtént a Labor zine-gyűjteményének elektronikus feldolgozása, valamint a teljes anyag digitalizálása, így készen áll arra, hogy további fontos kutatások alapjául szolgáljon.

Visszatérve az ISBN alapítását megelőző időszakhoz: 2013 és 2017 között tehát egyre nagyobb rálátást nyertem a hazai független kiadók és self-published kiadványok világára, ezzel párhuzamosan külföldi útjaim során megismertem olyan európai intézményeket – galériákat, kiadványboltokat és vásárokat –, amelyek a nemzetközi szcena legfontosabb platformjaként szolgáltak és szolgálnak a mai napig is. Szembesültem azzal, hogy bár van zine-vásárunk (2015 óta minden évben sor kerül az Ukmukfukk Zinefesztre), a független kiadói tevékenység vizibilitása igen csekély Magyarországon, pedig a gyakorlatban nagyon is aktív és egyre aktívabb a vizuális művészeti szcena ezen területe.

10 „A Labor művészetkritikai, fanzine-, művészkönyv- és folyóirat-gyűjteményére olvasóműhely épül. Célja, hogy a kritikai érzékenységet különböző kortárs irányzatok újragondolásával fejlessze. A friss elméleti-kritikai irodalom tematikus gyűjtésével módszeresen bővítjük a meglévő állományt. A gyűjtemény bővülését szakmai beszélgetések, olvasószemináriumok kísérik, illetve határozzák meg. Más művészeti-kulturális ágak szakmaiságának is igyekszünk teret biztosítani, bízva abban, hogy ez a gyakorlat gazdagítja befogadói, kritikai nyelvünket és gondolkodásunkat.” <http://labor.c3.hu/konyvtér/>

11 <http://www.innenzines.com/>

12 <https://www.isbnbooks.hu/2019/04/23/ha-az-elmélet-nem-eleg-valogatás-a-labor-fanzine-gyujtemenyebol/>

A fenti tapasztalatok eredményeképp, amikor 2017-ben véget ért FKSE-s egyesületi pályafutásom, és a hazai kulturális munkalehetőségek tekintetében nem maradt számomra túl sok biztató kilátás, úgy döntöttem, hogy belevágok egy saját projektbe, kísérletet téve egy intézményrendszerben tapasztalható űr betöltésére és egy fenntartható gazdasági modell megteremtésére. Az elhatározást tettek követték, és 2017 decemberében megnyitott az ISBN könyv + galéria. Az ISBN legfontosabb missziójaként és célkitűzéseként a hazai és régiós, magyar és idegen nyelvű, új és antikvár kortárs művészeti kiadványok, kiállítási katalógusok, zine-ek (fanzine-ek), művészkönyvek (artists' bookok), fotókönyvek (photobookok) és művészetelméleti kiadványok feltérképezését, összegyűjtését, kiállítását és forgalmazását határoztam meg. Az ISBN kiállítótere, a *projektermek*hez hasonlóan, független és non-profit galériaként működik, míg a könyvesbolt a művészeti kiadványok által létrehozott autonóm zóna fizikai kiterjesztéseként szolgál.

Az ISBN tehát 2017 decemberében, az FKSE-ben elkezdett karácsonyi könyvvásár folytatásaként megrendezett karácsonyi vásárral startolt, a Vig utca 2.-ben erre a célra átalakított üzlethelyiségben, akkor még hetven négyzetméteren. A nyitáskor körülbelül négyszáz cím szerepelt a raktárkészletben, ami mostanra – alig három év elteltével – már meghaladta a háromezer címet is. Jelen pillanatban körülbelül 370 különböző zine található a kínálatban, mellettük pedig a legváltozatosabb egyéb kiadvány a vizuális művészetekhez köthető kiadványtípus. A bolt megnyitásakor leginkább magam kerestem fel azokat az alkotókat, akiket személyesen ismertem vagy tudtam róluk, hogy self-publishing gyakorlatokkal foglalkoznak, mára azonban a folyamat öngerjesztővé vált és megfordult, azaz leginkább a művészek, szerzők és kiadók maguk értesítenek az új megjelenésekről. A hazai független zine-ek bemutatásán túl természetesen egyre nagyobb felület jut a nemzetközi füzeteknek is, ezek megismertetése a hazai közönséggel pedig szintén igen fontos misszióvá vált.

A könyvesbolt megnyitását követően egészen megdöbbentő volt a beérkező kiadványok mennyisége, így az árukészlet viharos gyorsasággal kezdett bővülni. Ahogyan pedig azt már a privát életben is megtapasztaltam, a könyvek tárolása bizony tégriényes vállalkozás, így a kezdetben 30 négyzetméteres eladótérbe egyre több polc és szekrény került, ezeken pedig kezdtek teljesen összezsúfolódni a kiadványok. 2019-re már fűrtökben lógtak a zine-ek a sínrendszerrel, a könyvek pedig nem típus vagy tematika szerint, hanem nemes egyszerűséggel

méretük sorrendjében kerültek a polcokra, attól függően, hogy hol találtam nekik helyet. Ezen a ponton válaszút elé kerültem, amely három lehetséges forgatókönyvet vetített előre a folytatást illetően. A megoldások között felmerült a könyvek és zine-ek sokkal szigorúbb szelektálása, vagyis a kínálat határozottabb kúrálása, amit elvi okokból és a hasonló hazai kiadványboltok hiányából adódó felelősségérzettől vezérelve hamar elvettem. Ezután szóba került a kiállítótér feláldozása a könyvesbolt oltárán, amit szentimentális okokból és kulturális küldetéstudatból engedtem el. Ezt követően már csak egy megoldás maradt: a fizikai tér bővítése, amibe nem sok tanakodás után, hatalmas energiákkal és hittel vágtam bele. Hosszas hivatalos procedúrát és a felújítási munkálatokat követően – melyeket terjedelmi okok miatt most nem részleteznék – 2020. június 16-án megnyílt a megújult és a szomszéd üzlethelyiség integrálásával kibővült ISBN. Elfogult vagyok, mert a felújítás, az egybenytetés és a berendezés jelentős hányadát a tavaszi karantén alatt magunk csináltuk a családunk hatalmas segítségével, ugyanakkor magabiztosan mondhatom, hogy az újrainvitást követően, a majdnem megduplázott alapterületen csak most került minden igazán a helyére. A zine-ek, művészkönyvek és fotókönyvek különálló szekciót kaptak jelentőségüknek megfelelően, ugyanakkor elég tér jut a többi különleges kiadványnak is a könyvesbolt hátsó egységében. A galériatér pedig igazi letisztult white cube kiállítóteremmé vált, ahol novemberben nyit az ISBN történetének harminckettedik, fanzine-történeti szempontból is jelentőségteljes kiállítása.¹³ Bár a bolt forgalmán meglátszik a vírushelyzet, rendezvényeket pedig csak szigorú létszámkorlát mellett vagy az online térben rendezünk, mégis működünk, és a bemutatott árukészlet is szüntelenül bővül, így csüggedésre egyelőre semmi ok. Bizakodva tekintünk a jövőbe, őszintén remélve, hogy az ISBN negyedik szülinapját már egy igazi tömegrendezvény keretében ünnepelhetjük.

Hát így lettem bolti eladó Budapest első számú kortárs művészeti könyvesboltjában, az állást pedig semmi pénzért nem cserélném el.

13 TóT Endre, *Printed Materials 1971–1981*, 2020. november 3. – december 4. További információ: <https://www.isbnbooks.hu/kiallitasok/>